

Capo Spartivento

Ep, que no he dit pas que miressis a popa. A popa no hi ha res a veure. Bé, sí, hi ha aquell superpetrolier que fa més por que un temporal de força 12! Portem el mateix rumb, anem tots dos cap a l'estret de Messina, que és el braç de mar que separa la Calàbria, o sigui, la punta de la bota italiana, de l'illa de Sicília. En aquesta riba de la Mediterrània tothom navega per l'estret, una veritable barco-pista! El superpetrolier ens avançarà d'aquí a una estona i espero que llavors el seu capità tindrà el seny de separar-se una bona milla de nosaltres. No és gaire agradable que et passi a tocar una ciutat flotant com aquesta...

Però el que jo volia és que miressis a proa. Proa és el davant del nostre veler, sí. La veus, l'entrada de l'estret de Messina? I ara mira cap a estribor, a mà dreta de la proa: veus la costa calabresa? I la costa que queda a babor, a l'esquerra, és la siciliana. Però torna a fixar-te en la costa de la Calàbria, en aquella punta de roca esmolada que s'endinsa en la mar. Allò és *il capo Spartivento*. El cap Tallavent, que podríem traduir-lo.

El nom ja ho diu tot, oi? I el seu perfil, que et recorda un cavaller arraulit i amb l'espasa enlaire, com parant el cop d'un enemic invisible, acompanya el nom, no t'ho sembla? Oh, i ja és ben bé així. El vent de llevant o de migjorn, si bufa fort, cau damunt la costa com un enemic invisible, disposat a fer encallar vaixells, a saquejar les collites, i a emportar-se sospirs i roba estesa. Però *il capo Spartivento*, *il cavaliere Spartivento*,

empunya fort aquella espasa de roca que té i para el cop amb tanta braó que talla el vent pel mig i l'escampa.

—Aneu a udolar lluny de les orelles dels meus protegits! —sembla que digui *il capo-cavaliere* al vent.

I la meitat dreta del vent s'escampa cap al nord i s'ofega en les profunditats del golf de Tàrent, i la meitat esquerra s'escampa cap a ponent i se socarrima en les profunditats de l'Etna, el gran volcà de Sicília. Mentre un terratrèmol no faci perdre peu a *il cavaliere Spartivento*, l'estret de Messina i els barcos que hi passem estarem protegits de les maldats del vent. Aquest bon cavaller es mereixeria un homenatge!

Què dius, que ara l'hi estan fent un? Ja seria hora, però, que jo sàpiga... No sé d'on ho treus, això que li fan un homenatge. D'aquelles barquetes que es gronen al peu de l'Spartivento? Semblen de pesca, sí. I dius que van engalantes amb flors? A veure, passa'm els binocles, que les miro de prop... Estan de festa, sí. Ep, ja sé què és! Això és que celebren la travessa anual Capo Spartivento-Capo Murro di Porco! El Morro de Porc és aquella punta que veus allà a Sicília. La travessa, doncs, consisteix a anar d'una costa a l'altra de l'estret de Messina. Però no pas navegant, ni nedant, sinó... a peu coix!

Que no t'ho creus? Té, els binocles. Enfoca'ls en aquella barca pintada de vermell. El veus, el jove que ara passa saltant pel seu costat? Salta a peu coix sobre les onades, com si les onades fossin terra ferma! Per què fas «Oh»?

És clar, se li ha cansat la cama, ha caigut i ha fet capbussada. És que travessar l'estret a peu coix no és tan fàcil com jugar a la xerranca. Ja veuràs com pesquen el jove de l'aigua, li treuen la sandàlia que portava posada i la donen a un nou participant.

És una sandàlia ben especial. Ara fa uns anys la va trobar surant en aigües de l'estret don Spadone, un vell pescador de peix espasa del costat calabrés, de Reggio di Calabria, i va causar sensació. Hi ha arqueòlegs que diuen que és una de les sandàlies que calçava Jesús quan va travessar el llac de Tiberiades, caminant damunt les aigües. Però també hi ha arqueòlegs que diuen que la sandàlia és molt més antiga i pertanyia a Neptú, el déu de la mar en persona! Tu què en penses? A mi em sembla més probable això segon. El llac de Tiberiades queda llunyíssim, i en canvi, la mar Tirrena, on diu que Neptú hi tenia el palau subaquàtic, queda justet a l'altra banda de l'estret. Podria molt ben ser que, en un dels molts terratrèmols que pateix la zona, la sandàlia s'escapés dels soterranis de palau, pugés a la superfície, i el corrent l'arrossegés endins de l'estret.

El cas és que la sandàlia té el do de portar-te per damunt de les aigües, i a més, té aquest passat ple de misteri que et deia. Per això és un tresor tan o més valuós que la Venus de Gavà, la Mona Lisa o les barbes de sant Pere, ja ho crec! I tot i que la va trobar don Spadone de Reggio di Calabria, els pescadors de Sicília no es resignen a què siguin els calabresos qui se la quedin. Els sicilians

ASUN BAIZOIA

diuen que les aigües de l'estret també són seves, així que la sandàlia també els pertany. Total, que per poc no esclata una guerra entre uns i altres!

Solució: don Spadone, que és una ànima sàvia i generosa, va proposar que, un cop l'any, calabresos i sicilians competissin en la travessa Capo Spartivento-Capo Murro di Porco. I qui aconseguís de travessar l'estret o de recórrer més distància a peu coix, sense caure, s'emportaria la sandàlia a casa fins a la competició següent. Mira, em penso que ja tenim un guanyador... Com salta aquest xicot! Sembla un conill de mar! Mitja

milla més i arribarà al Morro del Porc... Però, ai, que ensopegarà amb aquella onada! Ai, que aquella onada tan grossa no és normal! Ai, que l'ha provocada el superpetrolier! I jo que ja no hi pensava, en el monstre aquest! Però, si el tenim a tocar! I quin vaivé, i quin barrabum, i quina manera de tancar el sol que té! Agafa't fort, que sotsobrem! No, ajuda'm a arriar la vela major! No, millor tanca les escotilles! No, deixa-ho i posa't el salvavides! Un miracle, necessitem...

No m'ho hauria pensat mai. Encara tremolo tot jo. Tu també ho has vist? Així, ha passat de debò? És possible que *il*

cavaliere faci anar l'espasa de roca amb la traça d'un cirurgià? No sé què és més miracle, que l'Spartivento s'hagi despetrificat o que el superpetrolier no s'hagi partit pel mig quan l'Spartivento l'ha desviat d'un toc d'espasa! Que pels segles romanguis estalvi dels terratrèmols, protector de l'estret de Messina!

Mira-te'l com ens ensenya la popa, el superpetrolier. Em penso que al seu capità se li han tret per sempre les ganes de passar l'estret. Ara haurà de donar una gran volta... I com va la competició? Ha conseguit arribar al Morro del Porc, el xicot-conill?